

26513

Gamze TAŞCIER
Ankara Milletvekili
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından Sorumlu
Genel Başkan Yardımcısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Işıkhan tarafından Anayasanın 98 inci ve Meclis İçtüzüğü'nün 96 ıncı ve 99 uncu maddeleri uyarınca yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim. **18.03.2025**

Ecz. Gamze TAŞCIER
Ankara Milletvekili

Türkiye’de çalışma hayatında şiddet ve taciz, yıllardır görmezden gelinen ve sistematik olarak yok sayılan bir sorun olarak varlığını sürdürmektedir. Kadınlar ve kırılgan gruplar başta olmak üzere milyonlarca çalışan, fiziksel, psikolojik, ekonomik ve cinsel şiddete maruz kalırken, iktidarın bu konudaki duyarsızlığı ve ilgisizliği gözler önündedir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, işyerlerinde yaşanan şiddet ve taciz vakalarına ilişkin kapsamlı bir veri toplamamakta, önleyici politikalar geliştirmemekte ve işverenleri sorumluluk almaya zorlamamaktadır. Oysa ki ILO 190 sayılı Şiddet ve Taciz Sözleşmesi, tüm dünyada çalışma hayatında güvenli ve sağlıklı bir ortam yaratmanın uluslararası standartlarını belirlemiş ve bugüne kadar 49 ülke tarafından onaylanmıştır. Ancak Türkiye, kadınları, emekçileri ve kırılgan grupları koruyacak bu sözleşmeyi hâlâ imzalamamış, konuyu gündemine dahi almamıştır.

AKP iktidarı, İstanbul Sözleşmesi’nden çekildiği gibi, ILO 190’a da aynı duyarsızlıkla yaklaşmaktadır. Şiddet ve tacizin önlenmesine yönelik herhangi bir ulusal strateji oluşturulmamakta, işyerlerinde risk değerlendirmesi zorunlu kılınmamakta ve mağdurların korunmasına yönelik hiçbir etkin mekanizma bulunmamaktadır. Avrupa Birliği ülkeleri başta olmak üzere gelişmiş ülkelerde işyerinde şiddet ve taciz, iş sağlığı ve güvenliği politikalarının ayrılmaz bir parçası olarak ele alınırken, Türkiye’de bu konu sadece “mobbing” çerçevesinde tartışılmakta ve etkisiz düzenlemelerle geçiştirilmektedir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın bu soruna yaklaşımı, çalışma hayatındaki şiddet ve tacizi görmezden gelen bir politik hattın sonucudur.

Şiddet ve tacize maruz kalan kadınlar, çalışma hayatından dışlanmakta, işlerini kaybetmekte ve ekonomik güvencesizlik içine sürüklenmektedir. Türkiye’de bu konuda veri dahi tutulmamaktadır. ILO’nun ve bağımsız akademik araştırmaların ortaya koyduğu korkutucu tablonun aksine, AKP iktidarı, işyerinde şiddet ve tacize karşı etkili bir mücadele yürütmek yerine sessiz kalmayı tercih etmektedir. Bu durum, iktidarın çalışma hayatında şiddeti ve tacizi teşvik eden bir anlayışa sahip olduğu gerçeğini ortaya koymaktadır.

26513

Gamze TAŞCIER
Ankara Milletvekili
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından Sorumlu
Genel Başkan Yardımcısı

Türkiye’de çalışma hayatının herkes için güvenli ve insan onuruna yakışır hale getirilmesi amacıyla işyerlerinde şiddet ve tacize karşı sıfır tolerans politikasının hayata geçirilmesi sağlanmalı bu bakımdan işverenlerin ve devletin sorumlulukları da artırılmalıdır. İşyerinde şiddete ve tacize göz yuman işverenler için ağır idari ve cezai yaptırımlar uygulanmalı, mağdurların korunmasına yönelik idari ve adli mekanizmalar oluşturularak, geliştirilmelidir. Aynı zamanda, çalışma hayatında toplumsal cinsiyete dayalı şiddeti ve ayrımcılığı ortadan kaldırmayı amaçlayan yasal ve idari düzenlemeler de hızla yaşama geçirilmelidir. Türkiye, bir an önce uluslararası normlarla uyumlu bir çalışma yaşamı düzeni oluşturmalı ve şiddetle mücadelede etkisiz ve yüzeysel politikaları terk etmelidir. Ülkemizdeki işyerlerinde şiddetsiz bir gelecek kurabilmek ancak bu şekilde mümkün olacaktır. Unutulmamalıdır ki, Türkiye Cumhuriyeti anayasası devleti, çalışanlarını korumakla yükümlü kılmıştır. Eğer AKP iktidarı, emekçileri ve kadınları korumakta samimi ise işyerinde şiddet ve tacizi teşvik eden her türlü politik ajandaya karşı sıfır tolerans göstermelidir.

Bu çerçevede;

1. 49 ülke Şiddet ve tacizden arınmış bir çalışma yaşamını amaçlayan 190 sayılı Şiddet ve Taciz Sözleşmesi (C190) ile 206 sayılı Tavsiye Kararını (R206) onaylamışken, Türkiye neden hala imzalamamıştır?
2. Türkiye’nin çalışma hayatında şiddet ve tacize karşı etkili politikalar üretmesini engelleyen sebepler nelerdir? İktidarınız, İstanbul Sözleşmesi’nden çekildiği gibi ILO 190’a da mesafeli mi durmaktadır? Kadınların ve tüm çalışanların güvenliği, Bakanlığınız için bir öncelik değil midir?
3. Bakanlığınız, işyerlerinde şiddet ve tacizi önlemek adına ne gibi denetim mekanizmaları işletmektedir? İhlallere karşı herhangi bir yaptırım uygulanmakta mıdır?
4. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, işyerlerinde fiziksel, psikolojik, ekonomik ve cinsel şiddete uğrayan çalışanlarla ilişkin kapsamlı veri toplamakta mıdır? Toplanmıyorsa, gerekçesi nedir?
5. İşyerlerinde Psikolojik Tacizin (Mobbing) Önlenmesi hakkındaki Genelge uyarınca 2011 yılından bu yana ALO 170 hattı üzerinden çağrılar alınmaktadır. Bugüne kadar yıllar itibarıyla gelen çağrıların cinsiyete, yaşa, sektöre (kamu/özel), konusuna göre dağılımı nedir? Yıllara göre kaç kişi hakkında hangi işlemler yapılmıştır? İşlem yapılanların kamu ve özel sektöre göre dağılımı nedir?
6. Türkiye’de çalışma hayatında kadına yönelik şiddet ve tacize ilişkin detaylı veri tutulmamasının gerekçesi nedir? Son derece hayati bir sorun olan işyerinde taciz ve şiddet sizin için önemli değil midir?

26513

Gamze TAŞCIER
Ankara Milletvekili
Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'ndan Sorumlu
Genel Başkan Yardımcısı

7. İş yerlerinde şiddet ve tacizi önlemeye yönelik bir yasal düzenleme yapmayı düşünüyor musunuz? Eğer düşünmüyorsanız, işçilerin ve özellikle kadın çalışanların korunmasına yönelik hangi somut adımları atmayı planlıyorsunuz?
8. Bakanlık bünyesinde ev içi şiddetin çalışma hayatına etkileri konusunda herhangi bir çalışma yürütülmekte midir? Şiddete maruz kalan kadın çalışanların istihdamda kalmasını sağlayacak özel bir destek mekanizmanız var mı?
9. Avrupa ülkelerinde olduğu gibi Türkiye'de de iş yerinde şiddet ve tacizin işçi sağlığı ve güvenliği politikaları çerçevesinde değerlendirilmesi düşünülmekte midir? Bakanlığınız bu konuda bir çalışma başlatmış mıdır?
10. Bakanlık bünyesinde şiddete ve tacize maruz kalan çalışanların başvurabileceği, hukuki, psikolojik ve sosyal destek sağlayan bağımsız başvuru mekanizmaları kurulacak mıdır?
11. İş yerlerinde şiddet ve tacize karşı işverenlere yükümlülükler getirilmesi ve yükümlülüklerini yerine getirmeyen işverenlere cezai yaptırımlar uygulanması yönünde bir mevzuat çalışmanız var mıdır?
12. İş yerlerinde önleyici tedbirler (örneğin, risk analizleri, şikâyet mekanizmaları, farkındalık çalışmaları) almak için herhangi bir mevzuat çalışmanız var mıdır?
13. Bakanlık, iş yerlerinde şiddeti ve tacizi iş kazası ve meslek hastalığı kapsamına almayı düşünüyor mu?
14. İşyerlerinde şiddet ve taciz olaylarına göz yuman işverenlere uygulanacak cezai yaptırımlar nelerdir? İhlaller karşısında şirketlere yönelik Avrupa'daki gibi ağır para cezaları getirilecek midir?